

+ Horat.

sed totam in DEO vivente qui dat nobis omnia assatim ad fruendum. tum autem
si ut Reipub. causa civiles leges. (quae et ipsae sunt a DEO ordinatae) studiose
nosce: ita etiam tua salutis gratia, saltem successibus Veteris Testamenti historia
legesq. morales pie ac reuerenter perdiscas, et noui Testamenti doctrinam accuratissimam
arrestam in animi tui substantiam in vitam moresq. transmittas. Rursum autem
haec alia via hoc assueveris ut in artibus presenti vitae necessariis paucis annis magnos
progressus facias, et quod omnino per sapientiam praestantius est ut in agnitione tuissima
et cum sensu fiducia Christi DEUS affuecas legitime invocare. Haec sunt quae
hoc tempore pro mea parua prudentia possum de ratione studiorum tuorum rescribere
ea si erant (ut erant certe) minora quam pro tua expectatione tamen quia ex aequo
erga te optime affecto profecta sunt, erant tibi in bonam partem accipienda.
Meae res sunt ut solent esse humiles sed tranquilla. De his alias, nunc per vale.
tudinem meliorem quidem sed nondum prorsus confirmationem prolixior esse non
possum. Vale adolescens dulcissime. Salutem dicunt meaxor. Theodorus et
reliqui familiares. Mater tua Matrona p. tam benivola se nobis exhibet
ut iam praeferam mihi sententia abunde satisfactum. Tu etiam hoc vide ut in
cura corporis, quoniam minus anxie sumptum facis ne genium tuum bonis necessariis
rebus fraudes. Iterum vale. 13. Cat. Aug. Brema.

Tui studiosus, Johannes Melanus.

Nr. 137

Pyissima Matrona Barbara Montens, xori
Francisci Bruyninx. Antuerpiae.

Epistola
Ex sermone
fructu Latine.

[Hscr. n. 11:
Nr. 137]

Chara Soror DEVS det tuae charitati gaudium et tranquillitatem in ser-
uatore nostra perdita natura per Spiritum sanctum omnium miserarum conso-
latorem. Amen

Cum subinde mecum repeto memoria quanto ardore soliti simus de salusifico
DEI nostri verbo inter nos colloqui et veritatem eius aeternam vicissim ali-
alijs amantissime contristat me non mediocriter. Ita nos frigidos et negligentes
factos esse ut vix exiguum epistolum inter nos missitare possimus, quo hoc salte-
manifestum sit amare nos adhuc mutuum in Domino et in eius veritate constan-
ter persistere. Ferrum (inquit sapiens) ferro acuitur, sic virum decet viri congrui-
su acui et ad cogitationem Evangelij excitari. Scio te Soror abundare viris sa-
pientibus qui et praesentem verbis et absentem literis in recta via Domini co-
ferment at ego miser exil qui sermone omnibus hominibus exaudi penes in angoni-
bus consumptus sum saepe opus habeo eorum pijs consolationibus quas DEVS suo Spi-
ritu veritatis illustravit in rectam notitiam Mediatoris & Redemptoris
nostri Iesu Christi. Qua de causa te rogatam volo ut cum se huc recipient fide-
les amici rescribere digneris quam ardens quam firma quam alacris spes in Do-
mino cum filijs tuis una qui mei prorsus sunt obliti. Quod autem ad me attinet
celare te possum, quod hunc totam annum in magna cordis angustia hansi potissi-
mum a proximis Pasche ferijs ad hunc usque diem cum tam vehementi tentatio-
ne luctatus sum, ut nihil scirem aliud quam me a DEO derelictum esse. Chara
Soror, notitia DEI bonus animus, fiducia cordis, certitudo conscientiae, robur fi-
dei in me erant funditus extincta. Sola spes misericordiae DEI nobis promissi-
sa in vnguento filio DEI et iureiurando obstricta, relicta erat apud me. Ita
quam parua scintilla in tummyjs horrendisq. tenebris. O Domine DEVS
salutis meae quam anguste pressa fuit anima mea, vita mea ad inferos usque pro-
lapsa erat. Vir enim omnino ope deservitulus similis illis qui iacent in sepulchris que-
rum memoriam ex animo tuo delevisi in unum puteum me precipitasti ut ha-
minem cui nulla fiducia esset in Domino DEO suo. Soror haec sunt veriora his
qua apud Sagram. Simulatq. DEVS (etiam cum maxime nobis videmur stare)

qua

qua sunt sua remouet a nobis: nihil nobis prorsus reliquam fieri prater interitum et
internacionem. Mira arte Sathan me suis artibus impediuerat. nec aliud augurabatur
futurum quam ut ego parui ammi homuncio in magnis angustiis desperarem. et sane
quantum ad me attinebat iam omni spe excederam. Nisi Dominus Iesus ille fortior
in ipso articulo necessitatis interuenisset atq ex illius homicida manus me afferisset
tam ego pericram quam extrema quod dicitur faba. nuncq inter filios DEI meam de
inceps nomen auditum esset. Quapropter laudabo Seruatorem meum et annuntiabo
eius precomium donec mihi in angusto pectore sanguis calebit. Nondum quidem pro
sus ex his vudis emerisi sed tamen (gratia DEI) pedes mihi in vado consistunt.
Adiuua me tuis precibus, et filios tuos hortare, vt periculosum tempus adolescentie
sue in timore DEI & sollicitudine percurrant. semper audientes, discentes, le
gentes, et orantes. vigilantes, & suspirantes: vt in exitiis tenebris hinc mi
di salubrem lucem verbi DEI rectis pedibus constanter ad finem vsq persequatur.
Et vero cordis affecta sentiant, quanta sit ira DEI aduersus peccatum, omne
simulationem atq contumaciam, atq etiam vt firmiter consertis manibus retineat
quod Iesus Christus filius DEI. secunda persona diuinitatis constitutus sit,
mediator inter iram DEI et peccata nostra. Idem ex virgine Maria humana
naturam assumpsit fuit victima propitiatrix pro nobis. ac per ex
solum atq adeo propter eum solum datur ab aeterno Patre remissio peccatoru: us
que diuina. regnao spiritus et vita aeterna. omnibus qui ex animo conuertantur
ad DEUM et fide certa hac bona promissa amplectuntur. Vale cum honesto vi
ro coniuge tuo Francisco et cum amicis reliquis. Bremae 3. Augusti

1. h. h. > Tibi additus Johannes Melanus.

Francisco Geumaro olim charissimo discipulo Sten
weri, viuenti in magnis opibus Amenteris

Na. 14)

Si non immerito Iuuenalis commendat maiores suos qui praeceptorem sancti vi
luere Parentis esse loco. non erit hoc molestum animo tuo vt optime quid hanc vif
tram tranquillitatem non satis solida conscientia mixam inexpectata importunitate
interpello; non arbitror prorsus excidisse vobis earum rerum recordationem: quae no
intucunda neq infragisera me Magistro Stenweri in schola gesta sicut neq sit
et potest vt nescias quam egregie te charam habuerim, etiam supra eos quos mihi
deuinxerat domestica consuetudo, sicut ego quoq nuncq viuus obligar, quatenus
in te fuerit puero ardor pietatis, quantus amor sacrarum literaru, quanta reuer
tia institutoris, his ego rebus fretus ostensa occasione non dubitari epistolam isthuc
ad te mittere, & de meo statu pauca indicare, et quaedam etia de tua ratione vite
percontari. Primum igitur meum irrum conditio humilis quidem est sed secum
vino iam hunc quartum annum Bremae in Schola. hic vitam quotidie lectorem
Iuuentuti submisero graecam. Domi habeo 14 pueros qui sere sunt nostrates. hi pu
sistentant et a me priuatim instruuntur. Habito in monasterio quodam a Mona
cho deserto. pueri superne in Monachoru cubilibus dormiunt ego cum mea coniuge
et familiaribus inferne in capitulo mea sedem habeo. Atq ibi illi quondam solent
ligna ac lapides colere, et mortuos homines inuocare ibidem ego cum meis puerulis
DEUM vinum in clamo in agnitione et fiducia filij Dei Iesu Christi Mediatoris. De
creueram hinc ad Academia aliq transire sed iam iteru ab is qui praesunt Scholae
retentus, constitui quod mihi exiguum vita superet (nisi aliud DEO visum fuerit)
apud Bremenses consumere. Non vino in magno splendore (a quo semper abhorreo
gemus meus) sed fruor meis studiis nec desitior rebus necessarijs. consolor peregrina
tis incommoda lectione sacrarum literarum et praeual a bestia coribus praeual ab aui
tchristi fulmine DEUM Patrem Dominum nostrum Iesu Christum et Filium et
etiam

[= Mox. A. 11.
N. 138]